

N:o 15.

Ank. till Riksd. Kansli den 11 Febr. 1884, kl. 1 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion om tillägg till § 38 i förordningen om landsting den 21 Mars 1862.

§ 38 i förordningen om landsting den 21 Mars 1862 lyder för närvarande sålunda:

»Der ett eller flera ämnen äro af den beskaffenhet, att de fordra en närmare utredning, må landstinget kunna åt vissa sina ledamöter öfverlemna dessa måls förberedande behandling.»

Tillägg till denna § påyrkas uti en från Andra Kammaren till Lag-Utskottet hänvisad, af Herr *Axel Vilh. Ljungman* afgifven motion, N:o 93.

Motionären säger:

»Till behandling af landsting föreligga ej sällan frågor af sådan art, att deras behöfliga utredande kräfver en särskild sakkännedom af den beskaffenhet, att den ej alltid finnes att tillgå bland landstingets ledamöter, och hvilka frågor så väl till följd deraf som på grund af sin omfattning pläga i öfverensstämmelse med 37 § uti Kongl. förordningen om landsting uppskjutas till afgörande vid näst kommande landsting för att under mellantiden närmare utredas af särskilde, af landstinget utsedde komiterade. Med hänsyn till utseendet af dylika komiterade hafva emellertid tvenne stridiga uppfattningar gjort sig gällande, i det man ansett sig än vara berättigad att i dylik komité insätta äfven personer, som icke tillhöra landstinget, än förhindrad af ordalydelsen uti bestämmelsen i 38 § af åberopade förordning att till ledamöter i sådan komité utse andra än blott landstingsmän. Då nu en så olika uppfattning och tillämpning af en och samma lagbestämmelse icke kan vara med god ordning förenlig, och då den sistnämnda uppfattningen lägger väsent-

liga hinder i vägen för landsting att såsom sig bör i dylika komitéer tillgodogöra sig möjligen befintlig sakkännedom inom landstingsområdet, och då dessutom ingen full visshet finnes, att det ena årets landstingsmän också skola tjenstgöra såsom sådane äfven det följande året, samt då uttrycket »sina ledamöter» i åberopade 38 § af Kongl. förordningen om landsting antagligast väl blott afser sådana Utskott, som utses för att arbeta under landstingets sammanvaro, men icke sådana tillfälliga Utskott, som hafva att verkställa sitt uppdrag under tiden mellan tvenne landstingssammanträden; så synes det ock vara af behovet påkalladt, att ett sådant tillägg göres till ifrågavarande förordnings 38 §, att anförda olägenheter undvikas. Med vördsam anhängan det Riksdagens Lag-Utskott måtte, i händelse mitt förslag till detta tillägg skulle vinna dess tillstyrkan, men befinnas på otillfredsställande sätt affattadt, själf ombesörja en fullkomligare formulering deraf, får jag på anförda grunder hemställa, det Riksdagen ville för sin del besluta att till 38 § af Kongl. förordningen om landsting måtte fogas följande tillägg: I Utskott, som behöfves för den förberedande behandlingen af till nästa landsting uppskjutet ärende, kan dock äfven inväjljas person, som icke tillhör landstinget.»

Enligt Lag-Utskottets mening bör man, i fråga om de beredningar, hvilka kunna af landsting tillsättas, skilja emellan *utskott* och *komitéer*.

Lag-Utskottet anser för sin del, att under bestämmelsen uti ifrågavarande § 38 af förordningen om landsting endast kunna inbegripas de *utskott*, som af landsting, under pågående möte, tillsättas för att till samma landsting afgifva utlåtanden.

Om *komitéer* åter handlar Kongl. resolutionen den 24 Januari 1865 (Samling af Kongl. bref och resolutioner rörande tillämpningen af de nya kommunalförordningarne, utgifven af Wilh. Walldén, 1866, s. 116). Hos Kongl. Maj:t hade åtskillige landstingsmän anført besvär deröfver, att det landsting, de tillhörde, sedan fråga blifvit väckt om inrättande å viss plats inom landstingsområdet af ett sjukhus, efter omröstning beslutit nedsätta en komité, bestående af tre personer, för att till nästa landsting utreda omförmälda fråga; och hade klagandena yrkat, att, när beslut om nedsättande af komité med skyldighet att arbeta mellan landsting, enligt klagandenas uppfattning, vore stridande mot de i förordningen om landsting stadgade grunder, landstinget måtte förklaras hafva till ifrågavarande besluts fattande saknat befogenhet. Kongl. Maj:t fann emellertid icke skäl att i anledning af de underdåniga besvären göra ändring i landstingets öfverklagade beslut. I fråga

om sammansättningen af sådana komitéer, nedsatta af ett landsting för att till ett följande bereda viss fråga, synes landsting, oberoende af något tillägg till förordningen om landsting, hafva fullt fria händer och sålunda kunna, utan hinder af stadgandet i § 38 af förordningen, till ledamöter i dylika välja de enligt landstingets åsigt lämpligaste personer, en rätt, den landstingen ock länge utöfvat.

Vid sådant förhållande synes Utskottet det af motionären föreslagna tillägg till § 38 af förordningen om landsting vara öfverflödigt, hvadan Utskottet hemställer,

att motionen icke må vinna Riksdagens bifall.

Stockholm den 11 Februari 1884.

På Lag-Utskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.